

Rüyalar Gerçek Olsa

– berberce · 07 Nisan 2025

Yirmili yaşlarında iki delikanlı evime misafiriğe geliyor ve sırtlarındaki tıka basa dolu çantalarını görünce ürperiyorum;öyle ya,yanıcı ve patlayıcı,kesici ve delici aletler olabilir,mahalleyi havaya uçurup meydanı kan gölüne çevirebilirler."Çalışmaya geldik."deyip ekliyorlar:

"Öğrenciyiz."

Ne diyeceğimi bilemiyorum can güvenliğim yok ve ben sudan çıkmış tavuk gibi şaşalıyorum,komşulara seslenmeye kalksam yaşatmazlar,kapana sıkışmış fare gibiyim.

"İşimiz bitince memlekete geri döneceğiz."diyorlar.

Üzüleyim mi sevineyim mi,konuşayım mı küseyim mi,ağırlayayım mı yoksa kovayım mı beynimde deli deli sorular yankılanıyor.

Tutsak düşmüş asker gibiyim çaresiz ve korunmasız,olup bitenleri seyretmekle yetiniyorum,yaşlı gözlerle etrafa saçtığım çocuksu bakışlarım isyan bayrağını alınlarının tam ortasına dikince zafer kazanmış bir komutanın gururunu yaşıyorum.

Korku dolu heyecanlı dakikalarım çantaların açılmasıyla son buluyor: Yeni basılmış mis kokulu kitapları odaya dağıtıp"hepsini okuyacağız"deyince derin bir oh çekiyorum ve bu tatlı rüyamdan uyanıveriyorum.İnsan rüyasında en çok sevdiklerini görmüş ya kavuştuklarını ya da kavuşamadıklarını. "Rüyalar gerçek olsa seni her gün görürdüm "diyesim geliyor küçükken vaktim çoktu,kitaplarım yoktu şimdi koli koli kitaplarım var fakat vaktim yok ve de sağlık sorunlarım başladı.

Ömür dediğin bir çay veya bir sigara içimlik zaman,onu dolu dolu yaşayabilene ne mutlu?

Okumuyoruz çünkü okumaya işten güçten dolayı vakit bulamıyoruz.

Okumuyoruz çünkü her şeyin en iyisini bildiğimizi düşünüp başkalarının düşüncelerini yok sayıyoruz.

Okumuyoruz çünkü okumak ve yazmayı sadece okul sıralarında zannedip okumayı çocuklara indiriyoruz.

Ve absürt yaklaşım,kitaba vereceğimiz para yok(!)